

ARCHEOLOGICKÝ ÚSTAV AKADEMIE VĚD ČESKÉ REPUBLIKY
BRNO

PŘEHLED VÝZKUMŮ 1989

BRNO 1993

wäre. Das eigentliche Gefäß gehört anhand der zwei gegenüberliegenden, horizontalen Henkeln knapp oberhalb des Umbruches, bereits dem vorklassischen Abschnitt der Úněticer Kultur (Stuchlík 1981, 24). Objekt 38 belegt die Nutzung des zentralen Teiles der Anhöhe Cezavy schon im älteren Abschnitt der Úněticer Kultur und ist eines von den ersten Belegen der Existenz altúněticer Höhenlokalitäten in Mähren.

POKRAČOVÁNÍ VÝZKUMU VĚTEŘOVSKÉHO SÍDLIŠTĚ NA NÁVRŠÍ "KOLDBERKY" V SEDLECI U MIKULOVA V ROCE 1989 (okr. Břeclav)

Jaroslav Peška, Regionální muzeum Mikulov

V létě letošního roku proběhla druhá sezóna záchranného archeologického výzkumu na návrší "Koldberky" v trati "Nad Nesytem", asi 2 km vých. od obce, započaté již v roce 1987 (Peška, 1990). Rozšířením a celkovým prozkoumáním sondy S I/87 navázaly práce na první fázi výzkumu. Navíc byly, v souvislosti s postupující likvidací vinohradů směrem na V, položeny na temeni návrší další 3 nestejně velké sondy (S VI-VIII/89), rozšiřované v jednotlivých případech ve snaze zachytit celé půdorysy objektů.

Sonda VI/89 (8x5 m), situována na nejvyšším bodě lokality přímo v prostoru výškového bodu 212,26 trigonometrické sítě: zde se podařilo zachytit celkem 3 mělké kruhové věteřovské jámy a jednu menší jamku s vypálenými stěnami bez průvodního materiálu.

Sonda VII/89 (10x2 m), orientovaná Z-V, 67,5 m na V od S VI/89: v jejím středu prozkoumána orbou zcela zničená sídlištní jáma (obj.15), z níž se zachovalo pouze dno a část výplně obsahující množství fragmentů keramických nádob a zlomek velké kamenné podložky. Mezi keramikou bylo možno rozlišit střepy z větší čtyřhrané prstované zásobnice či amfory, stojící původně patrně spolu s dalšími na dně dnes zničené jámy, kterou předběžně řadíme do střední až mladší doby bronzové.

Sonda VIII/89 (24x1 m), úzká sonda 45 m JV od S VII/89, orientace SZ-JV, situovaná na J až JV svah vytvářející v těchto místech jakýsi menší terasovitý stupeň před vlastním J svahem táhnoucím se až k patě celého kopce. V jejím rozšíření ve spodní části se vyrýsovaly dva menší objekty s nebohatým obsahem.

Dosud největší prozkoumaná sonda I/87,89 (18x17 m) přinesla odkryv 3 jam obvyklého kónického průřezu, z nichž alespoň obj. 8 můžeme považovat za zásobní jámu. Mimo to výzkum zachytil množství kúlových jamek různých průměrů s odlišným zásypem nepravidelně rozmístěných na ploše sondy. Jejich kumulace téměř ve středu a v SV rohu sondy můžeme označit za zbytky nadzemních kúlových proutěných konstrukcí blíže neznámého účelu, které určitým způsobem souvisí s hospodářským životem osady. Osm kúlových jamek odkrytých při Z okraji SI/87,89 působí dojmem pravidelného uspořádání do 3 nebo 4 řad ve vzdálenosti 150-250 cm. S jejich pokračováním počítáme S a Z směrem mimo zkoumanou plochu. Odkryt celý půdorys této stavby, určit její charakter, příp. se pokusit o časové zařazení je úkolem dalšího výzkumu, který bude v příštím roce soustředěn právě do těchto míst. Zajímavým technickým prvkem sledované stavby jsou 2 zjištěné případy (K 20,27) negativů dřevěných, trojbokých (!), přes 20 cm širokých "sloupků",

odlišujících se zbarvením od vlastních kúlových jamek (průměr 55-65 cm), do nichž byly původně zasazeny.

Většinu objektů zkoumaných v roce 1989 můžeme na základě získaného materiálu zařadit do věteřovské skupiny. Jedinou výjimkou je jáma č.15, která je jednoznačně mladší a podává svědectví o následném osídlení lokality v průběhu doby bronzové.

L i t e r a t u r a :

Peška, J. 1990 : Výzkum věteřovského sídliště na návrší "Koldberky" v Sedleci u Mikulova v roce 1987 (okr. Břeclav), PV 1987, Brno, 36-37.

Fortsetzung der Erforschung der Věteřover Siedlung auf der Anhöhe "Koldberky" in Sedlec bei Mikulov im Jahre 1989 (Bez. Břeclav). Die Arbeiten knüpften an die Grabung des Jahres 1987 (Peška 1990). Außer der Erweiterung und Untersuchung von S I/87 wurden am Gipfel der Anhöhe weitere 3 ungleich große Suchgräben (S VI-VIII/89) gelegt, die neue Belege sowohl über die altbronzezeitliche, als auch über die jüngere (Hügelgräber-Velaticer) Besiedlung der Lokalität brachten. In S I/87, 89 hat man außer den üblichen Siedlungsgruben eine Menge von Pfostengrübchen erfaßt, meist ohne evidente Disposition, die sich zur Mitte und zur NO-Ecke der Sonde konzentrierten. Vermutlich handelt es sich um Reste oberirdischer Pfostenkonstruktionen unbekanntes Zweckes. Beim W-Rand von S I/87, 89 erwecken 8 der bisher untersuchten Grübchen den Anschein einer regelmäßigen Anbringung in 3 oder 4 Reihen. Mit ihrer Fortsetzung rechnen wir in N- und W-Richtung außerhalb der untersuchten Fläche, und daher wird gerade auf diese Stellen die Aufmerksamkeit bei einer weiteren Erforschung der Lokalität konzentriert.

WEITERE GRABUNGSSAISON IN HULÍN (Bez. Kroměříž)

Lubomír Š e b e l a , AÚ ČSAV Brno

(Abb. 12 : 1-11)

Im Jahre 1989 setzte man in der Erforschung der Lokalität "Nivky" fort. Für die archäologische Grabung wurde im Ostteil des Fundortes (nahe der Sonde II aus dem Jahre 1989) der Humus auf einer Fläche von ca. 350 m² abgenommen. Auf dieser konnten 32, in das Lößliegende eingetiefte Siedlungsobjekte festgestellt und untersucht werden. An der Südgrenze der Grabungsfläche gelang es den Teil eines Fundamentgrübchens der aus Pfosten bestehenden Palisade zu erfassen, das in N-S Richtung verläuft. Aufgrund des gewonnenen Inventares können wir sowohl die erwähnten Objekte, als auch das Grübchen, in den Zeitabschnitt der Věteřover Gruppe datieren.

Von den Siedlungsobjekten ist die Abfallgrube (Obj. 12/1989) zu erwähnen, in deren Aufschüttung (70-50 cm oberhalb des Bodens) in schräger Lage ein mittelmäßig angechocktes Skelett eines neunjährigen Kindes gefunden wurde, das auf der linken Seite mit dem Kopf nach N lag. Es handelt sich bereits um das vierte Begräbnis dieser Art, das auf der Lokalität entdeckt wurde. Bei der von M. Dočkalová vom MM Brno durchgeführten anthropologischen Analyse wurden Skelet-

PREHLED VÝZKUMŮ 1989

BRNO 1993

- Vydává: Archeologický ústav AV ČR, Brno, Koliště 17/19
- Odpovědný redaktor: Dr. J. Tejral
- Redaktoři: Dr. Z. Himmelová, Dr. J. Stuchliková
- Překlady: Dr. R. Tichý, E. Tichá
- Kresby: A. Krechlerová
- Titulní list: nákončí v anglokarolinském stylu z Brna-Líšně, měř. 2 : 1
- Tisk: Tiskárna Gloria, Rosice u Brna
- Evidenční číslo: ÚVTEI - 73332
- Náklad: 450 ks — neprodejné
- Vydáno jako rukopis